

Giới thiệu Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng

Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng - Đang tiến hành - Ngọc Duyên

Giới thiệu truyện ngôn tình hấp dẫn này:

Năm Nhi mười ba tuổi, cô nói cô thích Thiên, Thiên từ chối bảo anh không thích cô. Năm cô mười lăm tuổi, cô bày tỏ muốn anh làm người yêu cô, anh thẳng thừng từ chối bảo anh có người yêu rồi.

Năm Nhi mười tám, anh hai mươi, anh cầu hôn cô. Cô hỏi "Anh không thích em, sao lại cưới em?". Anh bảo vì mẹ anh muốn thế. Nhi cũng chấp nhận bởi vì cô yêu anh rất nhiều.

Cho tới một ngày cô biết mình mắc ung thư giai đoạn cuối, chỉ còn nửa tháng để sống. Đến khi đó, Thiên vẫn không yêu cô, không yêu cô một chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Cô 13 tuổi anh 15 tuổi

"Thiên, em thích anh "

"Xin lỗi, anh không thích em "

Cô 15 tuổi anh 17 tuổi

"Thiên, làm người yêu em nha "

"Xin lỗi, anh có người yêu rồi "

Cô 18 tuổi anh 20 tuổi

"Nhi, giả cho anh "

"Anh không thích em, sao lại cưới em "

"Mẹ anh muốn em đẻ con cho anh "

Cô gật đầu đồng ý, dù anh không yêu cô, cô cũng miễn cưỡng chấp nhận

"Thiên, nếu giờ em biến mất anh có buồn không ? "

"Hỏi thừa, tất nhiên không "

"Vậy nếu em chỉ còn 1 tháng để sống, anh có buồn không "

"Tất nhiên không, 1 ngày không có cô tôi vui như, bame chết đi sống lại " cô nghe chỉ cười nhạt

"Anh chưa từng yêu em?,"

"Đúng chưa bao giờ, và không bao giờ " cô nghe xong chỉ cười nhạt

"Anh chịu đựng em lâu phải không ? "

"Phải tôi chán ngấy về nhìn mặt cô, suốt ngày cầu nhau này nọ, tôi chán ngấy đi được "

"Em hiểu rồi, anh chỉ cần chịu đựng nửa tháng nữa thôi, em sắp chết rồi, em bị tim mạch vành, em chỉ sống được nửa tháng nữa thôi "

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 2

" Vậy thì chết giờ luôn đi, à không về nhà mẹ đẻ cô mà chết, mất công người ta nói nhà tôi bạo hành khiến cô chết oan " cô tưởng mình nói, anh sẽ thương cô không ngờ anh hận cô đến vậy

" Anh cho em ở đây 2 tuần nữa thôi, 2 tuần nữa em sẽ đi "

" Tùy cô, mai Uyên Uyên, sẽ ngủ phòng này cô ra kho mà ngủ phục vụ cô ấy cho tốt " Uyên Uyên là người anh yêu, cô biết cô chỉ cười nhẹ, ra sofa ngủ, sáng đang ngủ bỗng 1 cái chân đập mạnh vô người cô làm cô tỉnh giấc

" Tôi đói rồi, nấu đồ ăn cho tôi ăn " cô nhìn Uyên Uyên cười giương lê thân vào bếp, cô đang nấu ăn, Uyên Uyên bước vào

" Thật thảm, chồng bỏ haha " cô chỉ cần môi, không hé răng nửa lời, Uyên Uyên chỉ cười khinh, tự tát thật mạnh vào má mình, lấy cái dao cô đang cầm cửa mạnh vào tay tạo nên 1 vết đỏ chói mắt, Uyên Uyên đưa dao lại cho cô cầm, đúng lúc đó anh bước xuống thấy Uyên Uyên ôm cánh tay chảy máu, không ngần ngại tát vào mặt cô khiến môi cô bật máu ngã bệt xuống đất, anh không ngừng đánh đập vào người cô

" Anh, không phải như anh nghĩ "

" Tôi chỉ tin những gì tôi thấy " nói xong ôm Uyên Uyên rời đi, mặc kệ cô vết thương chồng chất, thím Trương đỡ cô vào kho bôi thuốc cho cô

" Tôi nghĩ, cô nên ly dị, tuy tôi là người làm không có quyền, nhưng tôi coi cô như con cháu trong nhà, nhìn cô vậy tôi xót "

" Con không sao thím Trương đừng lo " có tiếng mở cổng, cô biết anh và Uyên Uyên về, giương thân đau ra ngoài, anh thấy cô liền ngửa mặt quát

" Đi vào trong kho, thật ngứa mắt " cô im lặng nghe theo, đến giờ cơm cô ra dọn cơm hộ thím Trương, đang bung tô canh nóng lớn, Uyên Uyên xéo chân ngang chân cô, khiến tô canh nóng bẻ nát bắn hết lên người cô, nhưng sao Uyên Uyên lại hét lên than đau, anh nghe chạy xuống thấy cô té dưới đất không đồ, bước qua còn dẫm lên tay cô làm cô đau đến bật khóc

" Uyên Uyên em không sao chứ "

" Em không sao, anh đừng lo "

" Thứ vô dụng, mau biến vào kho đừng để tôi thấy mặt cô nữa " cô chỉ ngậm ngùi ôm vết bỏng lớn ngay đùi bước vào kho

May nhờ có thím Trương, cô được sát trùng nhưng sẽ để lại sẹo

" Sao lại chịu khổ thế này, bà chủ còn sống thì chẳng có chuyện này xảy ra " cô chủ cười nhẹ cảm ơn, thím Trương

Sáng hôm sau hình như cô ốm mất rồi, người lét không nổi, nằm cũng không được

" Con bị sao vậy ? "

" Thím Trương con con mệt quá "

" Được được vậy nghỉ đi, thím đi làm cháo cho con "

Thím Trương làm cháo xong định đưa vào cho cô, Uyên Uyên liền ngăn

" Để tôi dứt cô ta ăn cho " thím Trương không muốn, nhưng vẫn miễn cưỡng đưa, Uyên Uyên nhận tô cháo bước vào kho

" Ăn cháo " cô nhìn Uyên Uyên

" Xin lỗi, tôi mệt tôi không ăn " Uyên Uyên liền tức giận nắm tóc cô

" Tao nói cho mày biết, ngoan ngoãn ly dị với anh ấy, không tao cho mày sống như thế nào là địa ngục " cô chỉ cười nhẹ, hi sinh nhiều rồi, hi sinh thêm cũng có sao ?,

" Uyên Uyên em ở đâu " Uyên Uyên nghe anh gọi mình, vội mặc con đau hất ít cháo lên tay, đổ cháo ra sàn nhà hét lớn lên, anh nghe liền chạy vào

" Em xin lỗi, em biết chị ốm, nhưng em có lòng tốt nấu cháo cho chị tại sao chị lại hức.... đổ cháo vào người emhức " anh nghe xong tối sầm mặt mày

" Không,em không làm "

" Không làm,thế này là thế nào không làm " anh tức giận quát cô chỉ biết lắc đầu trong vô vọng

" Em không có "

" Không có được,thím Trương đem xô đá vào đây " thím Trương thờ dãi tuân lệnh mang theo lời ông chủ,cô đang ốm nặng lại nhận được xô nước đá khiến cô thêm nặng

" Đưa ra ngoài,không cho vào nhà "

" Cậu chủ không được,gìờ đang mùa đông,sao có thể được,xin cậu chủ nguôi giận "

" Bà không lán,tôi làm " anh lôi tóc cô khiến cô đau như ai đâm,cô bị dội nước đá,còn ra ngoài ngay trời tuyết dày,quần áo phong phanh khiến cô lịm dần đi

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3

" May đưa đến,bệnh viện kịp thời không là khó giữ tính mạng "

" Dạ cảm ơn bác sĩ " thím Trương lo cho cô,1 mình đem cô đến bệnh viện

" Thím Trương ? "

" Con ngủ được 3 ngày rồi,thật mừng con đã tỉnh "

" Con ngủ 3 ngày rồi sao ? Cho con xuất viện,con muốn về "

" Con bị sao vậy,gìờ con đang rất yếu "

" Thím Trương,con chỉ còn nửa tháng để sống bên cạnh anh ấy,nếu con cứ trễ nải con sợ,con sẽ không gặp được anh ấy "

Thím Trương miễn cưỡng tiếp ứng,vừa về đến nhà Uyển Uyển đã công kinh

" Mạng cô lớn thật,thật may cô không chết,báo cô tin vui tôi có thai rồi " cô nghe nhưng cố giả lơ đi,vào lại kho củ của mình

" Tổ Nhi Nhi,ra gọt trái cây cho tôi " cô thờ dãi bước ra,Uyển Uyển ngồi coi tivi cô ngồi gọt trái cây,Uyển Uyển thấy cô ngứa mắt,liền đập 1 cái mạnh khiến cô tiếp đất,cả thân đau nhói

" Xin lỗi tại con tôi đập " Uyển Uyển khoái chí nói,cô tiếp tục gọt trái cây

Tối nay anh không về,Uyển Uyển ngồi ăn cơm không ngừng hỏi

" Nhanh lên,làm gì cũng lè mề,con tôi nó đói nó mất cô đền nổi không " cô không nói gì

" Cá gì nặn vậy,tính đầu độc chết tôi à " đĩa cá bị Uyển Uyển tức giận gạt qua,mảnh sành tan nát găm vào chân cô ứa máu,

" Tôi lấy cái khác "

" Thôi không cần,tôi muốn ăn trứng "

" Nhà hết trứng rồi,ăn đờ..."

" Không có đờ,gìờ cô ra ngoài siêu thị mua trứng về đây " bên ngoài trời mưa rất to,siêu thị lại xa tận 5 cây,có phải ăn hiếp người không ? Nhưng cô vẫn nghe theo,1 mình lội mưa đi mua trứng,về đến nhà thân ướt sũng,Uyển Uyển thấy vậy liền nói

" Làm gì lâu vậy,thôi tôi không muốn ăn trứng nữa,đi chuẩn bị nước tôi tắm " từ khi nào cô làm osin trong nhà này vậy,nhưng nghĩ về anh cô tức lười cho qua

Cô về thân ướt sũng chưa được thay đồ,Uyển Uyển bất đứng chờ ở ngoài chờ cô ta tắm xong rồi vào lau người cho cô ta

Tắm xong,cô theo sau Uyển Uyển,

" Hết việc rồi cô đi đi " cô gật đầu đứng ở cầu thang,Uyển Uyển dợ chân muốn đạp cô xuống,nhưng cô lại nhớ chuyện gì,lại rẽ trái, khiến Uyển Uyển mất đà lẫn xuống cầu thang,đúng lúc anh về,dòng máu từ 2 đùi của Uyển Uyển tuôn ra không ngừng

" Anh con em...con của em "

Cô bị anh trói trên ghế,bị đánh đập đến thảm thương

" Do cô,con Uyển Uyển mới chết,sao cô có thể đẩy cô ấy từ cầu thang xuống được ? " anh không ngừng dùng roi quất vô người cô,nhưng roi đánh rướm máu tã tòi đến kinh dị

Anh em không có,em không có đẩy cô ấy xuống,anh tin em "

" Còn chối ? " anh không ngừng dùng roi quất vào thân thể cô,chi chít vết thương mới dừng lại

" Mau biến ra khỏi nhà này " nói xong liền túm tóc kéo lê cô từ lầu 2 xuống,rồi đạp mạnh cô ra khiến cô té xuống soài người đầy vết thương

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Uyển Uyển mất đứa con,anh hận cô hơn bao giờ hết cô hiểu,nhưng chỉ còn 1 tuần nữa cô được bên anh thôi nên khuất nhục đến đâu cô cũng cắn răng chịu đựng,từ khi bị anh đuổi ra ngoài,cô không về nhà mình,mà lại trốn trui trốn dùi trong chuồng chó,vì muốn được nhìn anh,ngắm anh muốn nhìn thấy anh cười cô cũng miễn nguyện

" Con về nhà mẹ con đi,cậu chủ biết sẽ không hay " thím Trương nhìn cô mà xót thương,cô chỉ ngậm ngùi nhai cái bánh bao thím Trương đưa lắc đầu

" Không thím Trương,con phải ở đây,con chỉ còn 1 tuần nữa thôi,nếu cuộc phẫu thuật không thành công con sẽ chết,nhưng không phẫu thuật cũng biết con sẽ chết mà " cô chỉ cười gượng,thím Trương xoa đầu tóc bù xù dơ bẩn của cô mà thương xót

" Được rồi,cậu chủ sắp về rồi,ta đi vô đây "

" Dạ "

Cô vật vờ cùng với chó,có thể nói giờ cô thảm hơn cả chó,Uyển Uyển được đưa về,anh săn sóc nâng niu,cô muốn chạy đến ôm anh,nhưng lại sợ

Hôm ấy,Uyển Uyển đi dạo vườn thì thấy cô nằm trong chuồng chó định hét lên,cô lập tức quỳ xuống chân Uyển Uyển

" Xin cô,tôi chỉ còn 1 tuần đừng nói với anh ấy,xin cô " Uyển Uyển nhìn cô thân ảnh đầy mùi hôi thối bốc lên nồng nặc làm cô ta khó chịu

" Nếu muốn ở đây,cô phải làm cho tôi 1 chuyện,tôi sẽ không nói với Thiên "

" Được được,cô muốn gì tôi cũng làm hết,xin cô đừng nói với Thiên "

" Muốn làm gì cũng được ? "

" Đúng đúng,muốn làm gì tôi cũng được "

" Liếm chân tôi đi " Uyển Uyển không khách khí nói,cô giật bản mình,mình chân Uyển Uyển chần chờ

" Sao,không cam lòng,vậy tôi vô nói với Thiên "

" Khoan tôi làm " vì ở cạnh anh,cô chịu nhục,quỳ dưới chân Uyển Uyển liếm chân cho cô ta,cô ta cười phá lên khi cô liếm chân cô ta,nhưng sự thật không ngờ cô ta không giữ lời

" Thiên,oi cứu em Á " nói xong cô ta ngã rầm xuống dưới nền,anh bước ra thấy cô,tức giận lời đing

" Uyên Uyên,em bị làm sao ? "

" Cô ấy,cô ấy xô em,cô ấy nói em phải biến khỏi căn nhà này "

" Không có,em không có,Thiên nghe em....."

Chát

Cô bị anh đánh,lực đánh rất mạnh khiến cô ngã rầm xuống đất

" Tôi nói cô,biến mất khỏi mắt tôi,sao cô còn ở đây "

" Thiên.....em em muốn nhìn thấy anh "

" Thấy tôi được....." cô lại bị hất lời tóc đi,cô không ngừng vùng vẫy van xin,nhưng anh mặc kệ

Anh ném cô lên 1 khu ổ chuột,

" Các người hãm hiếp cô ta,làm xong tôi cho các người tiền " cô nghe xong rùng mình

" Thiên....Thiên....van xin anh....anh tin emem không đẩy Uyên Uyên " anh đưa cô đến khu ổ chuột,cho các tên ăn mày hãm hiếp,sao anh có thể tàn nhẫn như vậy,anh bước qua cô như chưa từng quen biết,mặc cho cô đau khổ van xin nằm đó,anh chỉ phẩy áo rồi đi,cô tuyệt vọng 20 năm cô hi sinh chịu nhục,sao anh không hiểu cho cô chứ ? Từ yêu chuyển sang hận được không ?

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

" Tiểu Nhi,em đang ở đâu " cô chỉ ôm đầu gối,con ám ảnh 5 năm trước luôn hiện hữu trong tim cô,hận sao ?,không cô chưa nghĩ cô sẽ hận hấn,cô luôn nghĩ hấn có nỗi khổ riêng nên mới làm vậy,cô luôn trách bản thân tại sao lại nói khéo với mẹ anh,để mẹ anh ép anh cưới cô để rồi giờ anh hận cô,anh xi báng cô,nếu được trở lại cô sẽ không ép anh cưới cô,vì người anh yêu là Uyên Uyên chứ không phải cô

" Tiểu Nhi,em lại bị sao vậy " cô ngược lên nhìn hấn,hấn cứu cô khỏi đám ăn mày,như cô,chu cấp toàn bộ viện phí phẫu thuật,đúng là ông trời có mắt giúp cô phẫu thuật thành công,nhưng sao cô lại không vui ?,

" Trạch Dương,anh về rồi sao ? "

" Ủ,em ăn cơm chưa " cô chỉ gạt đầu,cô biết hấn thương cô,cô nợ hấn quá nhiều,cô muốn trả nợ cho hấn,nhưng giờ cô không có tiền,

" Trạch Dương,em nợ anh quá nhiều rồi,gì em phải làm sao để trả nợ cho anh đây ? "

" Tiểu Nhi,chăm sóc em là anh hoàn toàn tự nguyện,anh không muốn em trả công,em hiểu chứ ? "

" Nhưng mà,làm vậy em rất áy náy "

" Nếu không muốn áy náy,vậy em gả cho anh đi,cho anh được chăm sóc em,đó là điều anh muốn em trả ơn,được không Tiểu Nhi ? "

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

" Xin lỗi em không xứng với anh " hấn nhìn cô,ôm lấy mặt cô bắt cô nhìn thẳng vô mắt hấn

" Em xứng " nói xong kẻ sát vào cô,cô vô hồn nhìn,nhưng gương mặt anh lại hiện ra trong đầu cô khiến cô giật mình xô hấn ea,làm hấn té trên sàn nhà,

" Em xin lỗi " nói xong liền bỏ đi,hấn đằng sau tức giận đấm loạn xa,bỗng điện thoại hấn reo lên

" Tao nói trước,mày còn 3 ngày nếu mày không đưa Tổ Tiểu Nhi đến đây,khoản nợ mày nợ tao sẽ khiến sống không bằng chết "

" Cho tôi 3 ngày 3 ngày sau tôi sẽ đưa Tổ Tiểu Nhi đến " thím Trương đứng đằng sau rèm cửa nghe thấy hết,định đi nói với cô,thì tay bà vô tình chạm vô cái bình đựng hoa khiến nó rơi xuống,hấn nghe thấy liền chạy ra

" Bà nghe thấy những gì "

" Tôi tôi... " hấn nhìn thím Trương

" Không thể bà phá hủy kế hoạch của tôi được " nói xong liền cho 2 tên áo đen bịt miệng bà đem đi

" Canh giữ bà ta cho cẩn thận,bà ta dám búp xép giết "

Nói xong rồi đi,cô ngây thơ không hề biết mình đang nằm trong hang cộp

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

" Tiểu Nhi,em đang ở đâu "

" Tiểu Nhi... ? "

" Tiểu Nhi,đừng chơi trốn tìm nữa,anh có chuyện muốn nói " hấn đi tìm quanh nhà,không thấy cô dẫn nổi điện,phát hiện trên bàn có bức thư

" Trạch Dương,em đi đây,em sẽ kiếm tiền trả nợ anh suốt 1 năm qua,chăm sóc thím Trương hộ em,đừng tìm em " hấn xé đôi tờ giấy

" Con mẹ nó,người đâu đi tìm con tiện nhân kia cho tao,nó bỏ trốn rồi " tức giận hét lớn,điên cuồng đập phá đồ đạc miệng không ngừng phi báng cô,ở 1 nơi đó xa xôi,cô đã về nhà mẹ đẻ mình

" Mẹ "

" Nhi Nhi,1 năm qua con đi đâu,không về,mẹ lo cho con chết được " cô chỉ cười,ôm lấy mẹ vào lòng,nhìn thấy đôi giày da đắt tiền cô nhủ mày

" Mẹ nhà mình có khách sao " mẹ cô nghe xong giật mình,vội xua đẩy cô

" Con mau đi đi "

" Mẹ có chuyện gì ? "

" Người này là cha con,ông ta đến đòi con " cô giật mình,cha cô sao ?,cô muốn gặp cha mình,cô muốn được ông ôm vào lòng,được hưởng thụ cảm giác có cha mà 20 năm qua cô chưa từng có

" Mẹ con muốn gặp cha "

" không được,con mau trốn đi "

" mẹ tại sao,ông ấy là cha con "

" nghe lời mẹ mau trốn,ông ta đến muốn cướp con ra khỏi mẹ,con mau đi đi "

" mẹ... " chưa nói xong đã bị mẹ đẩy đi

" Tổ Nhi Nhi ?, " cô giật mình khi ai gọi tên mình,quay đầu lại,đằng sau lưng cô là 1 người đàn ông lịch thiệp,,mặc đồ quân nhân,đầy nghiêm khắc

" ông là ? "

" Ta là cha của con "

" Xăng bậy,Nhi Nhi nghe lời mẹ,đi đi "

" Rốt cuộc bà muốn giấu tôi đến bao giờ,Tổ Nhi Nhi là con của tôi,tôi biết tôi có lỗi với mẹ con bà,nhưng xin bà cho tôi nhận con tôi,nhận dòng máu của tôi " cô nhìn thấy cha mình khóc,nắm lấy tay mẹ cô,mẹ cô đứng như pho tượng kiên cường đầy bất khuất

" Ông không xứng đáng nhận Tổ Nhi Nhi là con "

" Mẹ" cô bị mẹ cô lôi vào trong nhà,cha cô đứng ngoài sân,cô không quên ngoái mắt lại nhìn

" Tham quan trường Đào,trời sắp mưa rồi "

" kẹ tôi "

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

Cô đứng trên lầu,nhìn trời đang đổ mưa,cha cô vẫn đứng dưới đó dầm mưa,mẹ cô trong nóng ngoài lạnh,muốn xuống đưa cha cô vô,nhưng lại hận cha cô bỏ mẹ con cô,nên ngồi thấp thỏm không yên

" Mẹ...hay mẹ ra đó đem cha vào đi "

" không,kẹ ông ta,mau tắt đèn đi ngủ " nói xong liền bước vô phòng,cô thở dài,cha cô đứng dầm mưa ở ngoài,thấy nhà cô tắt đèn thở dài,nhưng vẫn kiên quyết đứng đó,bỗng thấy mưa không còn rơi trên người nữa,thì mới giật mình quay sang

" Nhi Nhi ? "

" Sao ông mẹ con tôi " cô muốn gọi cha,nhưng nhìn lại ông nhẫn tâm bỏ mẹ con cô,tiếng cha lại ngen ở cổ họng

" Ta xin lỗi,ta bị gia đình ngăn cấm "

" Vậy sao con yêu mẹ tôi ?,để mẹ tôi sinh ra tôi,ông có biết cuộc sống của tôi đáng sợ như thế nào không ? "

" Ta biết,ta xin lỗi con,ta sẽ bù đắp,ta sẽ cho mẹ con con 1 cuộc sống hạnh phúc " cô nghe xong chỉ nín trọng

" Ông về đi " nói xong bước vào nhà,cha cô miễn cưỡng cảm đủ miễn cười hạnh phúc,cô nói cô vào trong nhà nhưng lại 1 mình,đứng ở sau cái cây nhìn hành động của cha mình,tay run lên bần bật,cha cô lo đứng nhiều,chân bị cứng,di chuyển chút liền ngã xuống

" Cha " cô hét hoảng chạy ra đỡ lấy cha mình,cha cô nghe cô gọi bằng cha,nước mắt không ngừng chảy

" Nhi Nhi,con gọi ta là cha sao " cô chỉ khóc lóc,gật đầu cha cô miễn cười hạnh phúc

" Ta chờ ngày này đã 20 năm rồi,Nhi Nhi con tha lỗi cho ta sao " cô chỉ ôm chặt lấy cha mình,mẹ cô đứng trên lầu nhìn ra miễn cười hạnh phúc

5 năm sau

" Đội trưởng,Tham quan Trưởng gọi " cô nghe xong gật đầu bước đi,cô từ 1 cô gái chỉ biết khóc lóc yếu đuối,theo cha mình huấn luyện quân đội nghiêm ngặt,trở nên 1 con người mạnh mẽ quyết đoán,trong đầu cô giờ chỉ hận anh,hận anh tận xương tủy,hận anh,hận luôn Uyển Uyển,cô không ngừng kiểm Trạch Dương,nhưng đến chỗ cô ở lúc trước,người ta nói Trạch Dương đã bán nhà biệt tam biệt tích không rõ tung tích

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 9

" Cha gọi con " cô nhìn Đào Thắm,Đào Thắm đang cầm bản tài liệu thấy cô mỉm cười ôn nhu

" Con gái,tôi nay chúng ta đi tiệc của Đỗ gia " cô giật mình,Đỗ gia là gia tộc của anh,Đỗ Hạo Thiên ?,tôi sẽ gặp lại anh ư ?

" Cha con không muốn..."Đào Thắm biết cô định nói gì,chi thờ dài,cầm tay trắng nõn mềm mịn,nhưng bên trong lại đầy vết chai sạn do cầm súng nhiều

" Nhi Nhi,ta biết con bị ám ảnh quá khứ ấy,nhưng sao con lại không nghĩ mình sẽ trả thù ?,con là đội trưởng đội chiến sĩ tài năng,5 năm con cố gắng,muôn vạn khó khăn,chi tình cảm là con khó kiểm soát ?,nếu đêm nay con đi với ta,ta sẽ cho con và Ca Mi(bạn thân cô)ngủ phép 3 ngày " cô bấu môi nhìn cha mình,Đào Thắm liền hiểu ý

" 5 ngày ? " cô vẫn xì mặt,tay không ngừng lắc Đào Thắm

" Được rồi 7 ngày " cô nghe xong vui mừng ôm chầm lấy cha mình

" Con yêu cha nhất,con về chuẩn bị đây,bye bye cha " 25 tuổi cô vẫn như con nít,nhìn thân ảnh 1m65 lon ton chạy đi,Đào Thắm không ngừng bật cười

" Ca Miiiiii "

" Nhi Nhi ? "

" Đi chúng ta đi mua sắm ! " Ca Mi nhìn cô khó hiểu

" Hôm nay,cậu ăn gì rồi bị ám não sao,tôi nhớ cậu đâu thích mua sắm " Ca Mi chơi với cô 5 năm nên hiểu rõ cô hơn ai hết

" Thật ra,tôi nay có tiệc,mà là của Đỗ gia,cha bắt tôi phải đi,gì sao cậu có đi cùng tôi không ? " Ca Mi thấy cô không vui liền giải hòa

" Được được,đi thì đi " Ca Mi khoác tay cô đi,vui vẻ tí tòn,nhìn Ca Mi vui cô cũng vui thay

" Váy này hợp với cậu nè " cô ậm ừ,nhận chiếc váy từ Ca Mi vào thay,cô đứng có khí chất,mặc gì cũng đẹp,chiếc váy cô mặc có màu trắng kín đáo chỉ ngắn đến qua đầu gối,rất đẹp nhưng cô lại không thích,chiếc váy đen đăng ấy không xa làm cô khá thích

" Đưa bộ đó đến đây " nhân viên khá ngạc nhiên,sao cô tỉnh mắt đến vậy,đây là chiếc váy mới được tung ra trung tâm,thành phố chỉ có 1 bộ,giá tiền cũng không phải rẻ

Cô thay chiếc váy đen ra,cả phòng thay nín thở,thân ảnh thon gọn,này nở đầy quyến rũ,chiếc váy dài qua mắt cá,nhưng lại xẻ tà 1 bên đến đùi,lưng được rẻ sâu lộ tấm lưng trắng nõn,đăng trước là cũng táo bạo không kém,chiếc váy đen khiến cô thêm quyến rũ,có chút bí ẩn,nhưng nơi cần phô,phô ra hết,khiến cô trở nên sexy lạ kì

" Wao wao,đây có phải đội trưởng đội chiến sĩ tài năng,ngiem khác đây không,đúng là người đẹp vì lụa,lúa tốt vì phân mà " cô chỉ cười nhẹ,nhìn mình trong gương khẽ mỉm cười hài lòng,trang điểm làm tóc,cô cùng Ca Mi về Đào gia,mẹ cô Tổ Vân thấy cô không khỏi hoảng hồn

" Nhi Nhi,con sao " cô đứng trước mặt bà quá hoàn mỹ,gương mặt được trang điểm theo phong cách châu âu,tóc được búi gọn,thả 2 mại,chi 2 từ hoàn mỹ,Đào Thắm gật đầu hài lòng về con gái mình

" Ca Mi,cô cũng đi theo đi "

" Dạ "

3 người đến Đỗ gia,1 thứ đều xa hoa sang trọng,đối với mọi người đó là thiên đường,nhưng đối với cô là địa ngục

" Cù nát ! " Ca Mi phán 1 câu,cô chỉ cười nhạt

" Nơi này,6 năm trước tôi ở đó " Ca Mi thương xót nhìn cô,cô không nói gì,khoác tay ba mình xuống xe,sự xuất hiện của cô khiến các gia tộc đến dự cũng bàn tán

" Chào Đỗ tổng " cô mỉm cười quyến rũ nhìn anh, anh thấy cô giật mình, Uyên Uyên đứng bên cạnh cũng ngạc nhiên không kém

" Đỗ phu nhân, chúc mừng cô sanh quý tử, thật may là mẹ tròn con vuông " người ta nghe vào, sẽ tưởng, cô đang chúc mừng, nhưng ý nghĩa sâu xa trong đó chỉ có anh và Uyên Uyên biết

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

" Tổ Nhi Nhi ? " Uyên Uyên ngạc nhiên, tay chỉ vào cô, đánh giá cô từ trên xuống dưới, thăm ghen tị

" Uyên Uyên, gặp lại cô tôi rất mừng " nói xong vươn tay ra ôm chầm lấy Uyên Uyên, Uyên Uyên không muốn nhưng quan khách rất đông, cô ta miễn cưỡng

" Uyên Uyên, tôi về trả thù... các người hay đón nhận nó đi ! " cô nói bên tai Uyên Uyên làm cô ta sợ hãi trừng lớn mắt nhìn cô, cô chỉ tắc lưỡi, khoác tay Đào Thắm

" Cha vào thôi " nói xong ngạo nghễ bước vào, cô dường như thu hút mọi ánh nhìn

" Nhi Nhi, con ở đây ăn uống thoải mái, cha đi gặp đối tác "

" Dạ " cô nhận ly rượu vang đánh giá xung quanh, cô nhú mày khi thấy anh ra vườn hoa, đặt ly rượu lên bả cô cũng bước ra theo, anh đứng 1 mình dưới gốc cây,

" Em đến rồi, anh chờ em bấy giờ " anh chờ cô sao ?, nhầm lẫn không vậy ? Anh biết cô sẽ theo hấn sao ?

" Đỗ tổng, vẫn lịch lãm như ngày nào " cô nói giọng đầy mỉa mai

" À quên Đỗ tổng, đã là làm cha "

" Tôi biết, em hận tôi ... nhưng xin em cho anh 1 cơ hội " cô nghe xong hừ lạnh

" Anh bị điên à ?, anh hành hạ tôi đối xử với tôi không khác 1 con chó, anh biết tôi đã sống như thế nào không ?, tôi mới là vợ anh, mới là người cùng anh đến cuối con đường, vậy mà anh lại tin Uyên Uyên ? Giờ anh cầu xin cho anh 1 cơ hội ? Anh bắt tôi chăm sóc Uyên Uyên, đánh đập tôi, nhốt tôi không cho tôi vào nhà lúc trời mưa tuyết dày đặc, dội nước lạnh, lúc tôi bị ốm, vì muốn nhìn anh vui, tôi phải trốn chui trốn dúi trong chuồng chó, ăn thức ăn của chó, vì sợ Uyên Uyên nói anh tôi đang ở nhà anh, cô ta bắt tôi liếm chân cô ta, tình cảm của tôi, anh lại đem ra làm trò đùa, anh còn đưa tôi cho nhưng tên ăn mày để chúng hăm hiếp tôi ?, anh nghĩ anh xứng đáng đến tôi tha thứ cho anh ? " cô tức giận rít lên từng chữ, anh nghe xong liền quỳ xuống chân cô

" Anh xin lỗi, 6 năm qua anh luôn hối hận, anh xin lỗi, anh hứa sẽ bù đắp cho em, chúng ta sẽ là 1 gia đình hạnh phúc, xin em hay tha thứ cho anh "

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 11

Cô nhìn anh, người cô vừa yêu, vừa hận,

" Thiên, anh ở đâu " cô nghe Uyên Uyên đang xa gọi, cô tỉnh ý, cúi người sát xuống anh, theo phía Uyên Uyên sẽ nhìn thấy hành động rất mờ ám, Uyên Uyên tay siết chặt nắm đấm, cô thích thú khi chọc tức được Uyên Uyên, đứng dậy

" Được rồi, dù gì anh cũng là chồng em " cô mỉm cười nhẹ, anh nghe xong mừng rỡ ôm chầm lấy cô

" Cảm ơn em, cảm ơn em rất nhiều, anh hứa sẽ bù đắp cho em " cô chỉ mỉm cười gật đầu

Chát !

Tiếng tát nghe tiếng tai vang lên,cô hưởng trọn cái tát của Uyển Uyển,cô có khả năng né,nhưng lại muốn xem anh xử lí như thế nào

" Tổ Nhi Nhi ?,cô dám quyến rũ chồng tôi,cô còn liêm sỉ không hả,con đàn bà khốn này "

" Thôi đi " Anh gầm lên,Uyển Uyển giật mình nhìn anh

" Anh chửi em sao ?,anh vì con khốn này mà anh chửi em ? "

" Nhi Nhi em đi ra đi,anh sẽ gặp em sau " cô ôm mặt mỉm cười nhìn anh rồi đi

" Ai cho cô đi,ai cho cô đi,tôi cho cô đi,con đàn bà khốn kiếp này "

Chát

Anh vung tay tát thẳng vào mặt Uyển Uyển,Uyển Uyển nhận cái tát giạt mình

" Anh tát em ? " Uyển Uyển dường như phát điên

" Uyển Uyển,em bị làm sao vậy,em nổi điên cái gì ? " anh không vui nhìn Uyển Uyển

" Anh cùng cô ta gian díu,em không nổi điên sao được hả " Uyển Uyển trừng mắt nhìn anh,anh chỉ thờ dài quay lưng đi,cô đứng ở nơi không xa

" Em sẽ khiến anh yêu em như em đã yêu anh,Uyển Uyển anh ấy là của tôi "

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

" Thần,cô ta có tiềm năng làm diễn viên đây chứ ! " Cẩm Hằng Vang,nhìn ly rượu sóng sánh trong ly lắc nhẹ,nhìn Cố Phượng Thần,Cố Phượng Thần không nói gì,chỉ nhấp 1 ngụm rượu nhẹ,Cẩm Hằng Vang chỉ biết cười khổ

Cô bước vào sảnh,nhiều mây sao bóng lưng kia quen thuộc vậy,không phải Trạch Dương sao,nhưng sao hần lại khoác tay 1 người phụ nữ đáng tuổi mẹ hần như vậy,những cử chỉ thân mật ấy nữa,làm cô thắc mắc theo dõi,thấy hần lên lầu cô cũng bước lên theo,hình như hần ra sân thượng,cô cũng ra sân thượng nhưng xung quanh không có ai,cô nhìn lên sao,định quay lưng bước đi,có tiếng nói quen thuộc vang lên

" Cô là ai ?,sao lại theo chúng tôi ? " cô thoáng giật mình,hần nắm tay 1 quý bà sang trọng bước ra nhìn cô,nhìn hần cô nhận ra ngay

" Trạch Dương,anh không nhận ra em sao,e Tiểu Nhi đây " cô mừng rỡ nhìn hần,hần nhìn cô từ đầu đến đuôi không tin

" Tiểu Nhi,cô ấy không giống như cô "

" Oppa,ai đây " cô hí hửng,khi quý bà đó nựng nịu Trạch Dương,còn gọi oppa nữa chứ ?,cô đưa tay chỉ hần với quý bà đó,

" 2 người... "

" Cô là ai ?, tôi là vợ của Trạch Dương " cô nghe xong như sét đánh ngang tai,lâu ngày không đi cao gót khiến cô loạng choạng thân ảnh rơi tự do,cứ nghĩ sẽ tiếp đất,nào ngờ lại rơi vòng tay rắn chắc nào đó,mùi hồ phách quý phái khiến cô sợ hãi,ngước mắt lên,cô phải trầm trồ khen ngợi,người đàn ông này đúng khí chất trời sinh,vương giả đến lạ kì,tóc được vuốt nếp kĩ lưỡng,mắt thâm thúy híp lại nhìn cô, gương mặt tựa như nữ thần sắc đẹp tạo khắc lên,môi mỏng mịn lại,1 thân âu phục sang trọng bó sát khiến phô trương hết cơ thể cường tráng thấy mình hơi lố,xấu hổ ho khan,cúi đầu

" Thật xin lỗi,tôi thất lễ rồi "

" Không sao Đào tiểu thư " cô khó hiểu,cô xin lỗi người trước mặt,chứ đâu xin lỗi người đằng sau ? Cẩm Hằng Vang biết mình hơi lố liền gãi đầu

" Đào tiểu thư,thất lễ rồi,bạn tôi không nói chuyện với người lạ,nên tôi trả lời thay " cô gật đầu,cười duyên

" Không sao,tôi xin phép " nói xong cúi chào lần nữa,rồi nhìn Trạch Dương,ra hiệu xuống sân vườn

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 14

"Trạch Dương, người phụ nữ đó là vợ anh sao ? Ôi trời ơi" cô nói tay không ngừng giữ ót sau, mặt vẻ đầy không tin tưởng những gì mình thấy, dù gì Trạch Dương cũng chỉ mới là 37 tuổi, lại lấy cô vợ 73 tuổi, phi công trẻ lái máy bay bà già sao, ôi cô không thể tin nổi, Trạch Dương chỉ nhìn cô, rồi thờ dài

"Anh phải cưới bà ấy để trừ nợ" cô nghe xong giật mình, ngược đầu lên nhìn anh, "Nợ sao ? Anh nợ ai mà phải cưới người phụ nữ đó ?" Trạch Dương chỉ thờ dài nhìn cô "Bà ấy là em gái của Bắc tông, anh nợ Bắc tông 1 khoản tiền lớn, anh phải cưới em gái của ông ta" "Gi ? Em gái Bắc tông...ôì trời ơi...Sao lại nhiều tin xấu vào tai tôi thế này" cô dường như đứng không vững, dựa vào thân cây lớn "Anh, anh nợ ông ta bao nhiêu" "20 tỷ" cô nghe xong muốn bỏ của chạy lấy người "Gi ? 20 tỷ, anh bị điên hay sao lại nợ 1 con số khủng như vậy, 20 tỷ có thể giúp 1 công ty vực lên trong 1 thời gian ngắn khi nó chuẩn bị phá sản đấy." Trạch Dương, ngược đầu lên trời "Em thấy ngôi sao trên kia chứ ? , em biết tại sao nó lớn vậy không ?, vì nó có rất nhiều tham vọng, nó muốn mình là tâm điểm, nó sẽ không từ thủ đoạn để làm mình trở thành tâm điểm, anh cũng vậy anh muốn trở thành 1 CEO, 1 công ty lớn, anh muốn cưới em, muốn em được hạnh phúc, nhưng có lẽ hạnh phúc không mỉm cười với anh" cô nghe xong liền nín thính, hần lăm vì cô sao ?, "Trạch Dương...""Em đừng nói gì hết, nhìn em hạnh phúc anh rất vui, sao em lại xuất hiện ở đây, cách ăn mặc của em nữa" cô nghe xong nhìn Trạch Dương, đầy sự biết ơn "Em cảm ơn anh, đã cứu em, em bỏ đi chỉ để lại mảnh giấy không lời biệt mong anh không giận em ?" "Tất nhiên rồi sao anh giận em được" Trạch Dương ôm trọn lấy cô, cô chỉ mỉm cười "Em sẽ trả nợ cho anh, anh phải cưới 1 cô gái tốt, thật tốt" Trạch Dương chỉ gật đầu, cô thở phào nhẹ nhõm, choàng tay ôm lại hần, hần nhìn tóc cô nhếch lên nụ cười đều căng cô không hề biết chuyện gì sẽ xảy ra

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 15

"Nhi Nhi, bà đi đâu nãy giờ vậy" Ca Mi chạy lại nhìn cô, mặt đầy chất vấn, cô chỉ mỉm cười thay lời xin lỗi

"Ca Mi, cha tôi đâu ?,"

"Ông ấy đang nói chuyện với Cố tổng"

"Cố tổng ?"

"Ồ, mà nãy nãy tôi thấy Đỗ Hạo Thiên, bị Uyển Uyển lôi kéo lên phòng, nhìn mặt có vẻ rất tức giận, cậu không làm vợ chồng đó chứ ?" cô chỉ bĩu môi nhìn Ca Mi

"Anh ta xin tôi tha thứ" Ca Mi nghe xing xong, tay ngừng uống rượu, mặt đầy hoang mang

"Sao ? Tha thứ ? Cậu trả lời sao ?" cô chỉ nhún vai, đến chỗ cha mình, Ca Mi cũng nhún vai

"Nhún vai, ý cậu ấy là tha hay không tha thế ?" nói xong không thèm suy nghĩ rồi đi

"Cha gọi con ?" cô nhìn Đào Thẩm, Đào Thẩm thấy cô thì vui vẻ, mặt không giấu nét tự hào về cô con gái

"Nhi Nhi, đây là Cố tổng, Cẩm tổng, Phùng tổng, Bắc tông" cô nghe Bắc tông, liền nhớ đến Trạch Dương từng nói, hần nợ tiền Bắc tông, cô không vui nhìn Bắc tông, theo tay cha cô

"Bắc tông ? Nghe danh ngài đã lâu thật khiến tôi mở mang tầm mắt" cô nhìn sâu Bắc tông, 1 thân nục nịch, tay đeo vàng chói lóa, đây có gọi là quá khoa trương không ?, gương mặt hiện lên 2 túr sói già

"Đào tiểu thư, quá lời cô đứng như lời đồn, vừa xinh đẹp vừa tài năng, thật tiếc tôi không có con trai" cô nghe xong liền hiểu ý, cưới con trai ông thà tôi lấy heo sừng hơn, ôi chời, thân như con heo nái bị bệnh sắp chết, em gái như heo tai xanh, chắc con gái ông chắc cũng heo nái sẽ cần được bảo vệ vì sắp tiết chùng

"Nhi Nhi ?"

"Ồ dạ ? "

"Con suy nghĩ gì vậy " cô nghe xong chỉ lắc đầu cười gượng,

"Chào Cố tổng...ô là anh sao ? " cô định đưa tay ra bắt tay,nhìn nhìn thấy Cố Phượng Thần,đứng như pho tượng sừng sững trước mặt cô

"2 người quen sao ? " Đào Thẩm nhìn cô hỏi

"À thật ra là ... " cô định nói nhưng Cố Phượng Thần đã chen miệng vào

"Không quen "

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

Cô nghe xong hớ hợt,trừng mắt nhìn Cố Phượng Thần,anh đứng đưng không quan tâm uống rượu,cô tức giận thờ phỉ phò

"Đúng đó cha,con không quen,con xin phép " nói xong ùng ùng bỏ đi,Đào Thẩm khó hiểu nhìn theo bóng lưng cô

"Chết tiết,tên Cố tổng chết tiết,tướng đẹp trai mà ngon sao,bà đây cũng đường đường là thiêm kim tiểu thư Đào gia,mà bị anh làm cho nhục nhã ê chề mỗi thù này tôi sẽ cha....âyyyy nói ra tức thật mà.... "

"Nhi Nhi ? " cô giật mình,đứng dậy là Đỗ Hạo Thiên ?

"Có chuyện gì sao ? " cô nhìn Đỗ Hạo Thiên,nhìn người anh đầy vết cào,Uyển Uyển cào sao thú vị thật

"Nhi Nhi,mấy năm qua em đi đâu ? " cô nghe xong hừ nhẹ trầm nghĩ,con mẹ anh bà đây sống chết anh không quan tâm,giờ tôi trở lại như này,anh lại trở mặt như trời bảnh trắng,ôi muốn chết đi được,được tôi không trả thù anh tên tôi viết bằng móng

"Thật ra,tôi đã gặp cha,cha đã đưa tôi về nuôi " Đỗ Hạo Thiên nghe xong liền vui vẻ

"Anh còn tưởng em sẽ khổ,nghe em vậy,anh thật mừng " cô nghe xong chỉ cười nhẹ

"Mừng cái đầu ông già anh " Đỗ Hạo Thiên nghe cô nói,rướn mày

"Em nói gì vậy ?,anh nghe không rõ "

"Ồ không,tôi nói bằng qua,tôi bận rồi tôi đi đây " nói xong liền chuồn đi,Tô Hạo Thiên nhìn theo bóng lưng cô môi nhếch lên nụ cười đầy khinh miệt " Tổ Nhi Nhi ? À không Đào Tổ Nhi ? Để tôi từ từ lấy Đào gia,như cách tôi lấy của hồi môn của cô,hahaha " nói xong bật cười,nụ cười đầy đáng sợ

"Cha con muốn đến làm thư kí cho Cố tổng " cô bước vô thư phòng,Đào Thẩm đang uống trà phọt ra hết

"Cái gì ? Con biết mình đang nói gì không "

"Cha con biết mình đang nói gì,con muốn lợi dụng anh ta để lật đổ Đỗ gia,và bắt anh ta xin lỗi vì đã làm con bê mặt ở bữa tiệc tối qua " Đào Thẩm nhìn cô,nặt đầy hoang mang nhìn cô cương quyết ông lại không nỡ cho cô đi

"Nhi Nhi,con có nên suy nghĩ lại không.Cố tổng đó là người rất kì quái,con vô đó ta sợ không an toàn "

"Cha à ! Con lớn rồi,con có thể lo cho mình mà,cha cho con đi đi mà "

"Để ta suy nghĩ "

"Cha còn suy nghĩ gì nữa,làm biết đi cha " cô không ngừng nắn nỉ lay tay của Đào Thẩm,làm tay ông muốn rơi ra ngoài

"Thôi được đợi ta suy..... "

"Đào tiểu thư,Đỗ tổng gửi hoa cho cô " Quân gia Ly đem đóa hoa hồng vào,cô thấy hoa mùi liên khó chịu,thế giới đều biết tiểu thư Đào gia tránh hoa nhue tránh tà,Đỗ Hạo Thiên muốn giết cô sao

" Hắt xì,cái tên khốn...hơ hớ hắt xì...tôi chết mất...hắt xì....ôi trời chết tôi...hắt xì...mau mauđem ra ngoài...hắt xì " quân gia Ly nghe xong hoảng loạn liền đem hoa chạy đi,cô ngồi xuống nền đất,hắt xì liên tục làm đầu tóc cô rối tung rối mù,gìờ cô chẳng khác nào con điên,Đào Thắm ngồi cười rãng muốn rút ra ngoài

" Hahaha,Nhi Nhi nhìn cô xem hahahh ôi ta nhìn cười không nổi,hahaha ôi con gái tôi,hahahha "

" Chaaaaaaaa " tiếng hét của cô vang ra khắp biệt thự Đào

" Con gái,con gái ta xin lỗi,ta không nên cười con,nhưng mà thật sự nhìn con rất buồn cười " Đào Thắm leo đèo theo cô xin lỗi,cô hoàn toàn cho cục lơ

" Cha à ! " cô tức giận dậm chân mẹ cô chỉ biết lắc đầu thở dài

" 2 cha con,toàn làm chuyện gì đầu không,mau vào ăn cơm đi "

" Vâng " cô không thèm nhìn cha cô,vào ăn cơm

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

" Ca Mi,hôm nay Hạo Thiên gửi hoa đến Đào gia,tặng tôi " cô cầm điện thoại,ngồi trên giường,phân vân hỏi Ca Mi

" Nhi Nhi ? Cậu biết bây giờ là mấy giờ không 1h sáng,cậu gọi tôi dậy chỉ để nói câu truyện luyên thuyên vớ vẩn của cậu thôi sao ? " cô nghe Ca Mi nói xong,biết mình có lỗi vì phá hỏng giấc ngủ ngàn vàng của người khác,lung tung xin lỗi

" Ca Mi,xin lỗi,nhưng giờ tôi rất rồi,tôi phải làm sao giờ ? "

" Kệ hấn đi,à mà này,cậu tính đi làm ở Cổ gia sao ? "

" Ân...à mà...à thôi đi ngủ đi " nói xong cúp máy,nằm xuống giường lăn lộn vài vòng mới ngủ

" Nhi Nhi,chết tiết giờ sao ngủ " Ca Mi vút điện thoại xuống giường,tức giận nhún nhảy đủ kiểu

--

" Phụng Thần,cậu tính chọn thư kí mới thật sao ? " Cẩm Hằng Vang,nhìn Cố Phụng Thần đang đút tay vào túi quần,nhìn ra cửa sổ sát đất

" Ân "

" Thư kí Huỳnh không tốt sao ? "

" Cô ta là của mẹ tôi mang đến " Cẩm Hằng Vang nghe xong mặt nặng xuống,ai không biết Cố Phụng Thần hận mẹ mình rất nhiều

" Đây là danh sách những người ứng cử " Cẩm Hằng Vang đưa cho Cố Phụng Thần

" Tùy cậu " nói xong rời đi,để Cẩm Hằng Vang bơ vơ 1 mình

" Thứ mặt lạnh...được tôi sẽ tìm cho cậu 1 người mà cậu hú hồn thì thôi " Cẩm Hằng Vang lướt qua 1 đọt,bỗng dừng lại

" Đào Tố Nhi ? Là cô gái hôm bữa mình gặp sao ? Được chọn cô này " Cẩm Hằng Vang vút sắp còn lại đi,đưa tập hồ sơ cho thư kí canh khuya rồi bỏ đi

" Nhi Nhi,mau dậy " Ca Mi hét hải từ quân đội,chạy đến Đào gia,thúc dục cô

" Ca Mi ?,hôm nay là chủ nhật đó,cậu muốn giết tôi sao " cô bất mãn,vui mặt vào chăn ngủ tiếp,bỗng nhiên thân ảnh trợ trụ,mắt nhắm cô vươn tay ra sờ mông sờ sung quanh

" Chấn đầu ? "

" Nhi Nhi...cậu tỉnh chưa cậu được nhận làm thư kí riêng của Cố gia " cô nghe xong gật đầu

" Tôi biết tôi được chọn mà,trời tôi là ai..ý mà khoan hôm nay là ngày đầu thử việc phải không "

" Đúng và giờ cậu đã trễ 1 phút 21 giây,nếu cậu cứ chậm trễ,với tốc độ đi xe của tài xế Liêm,cậu sẽ trễ 20 phút 37 giây " cô nghe xong liền hoảng rồi rít hết lên

" mau mau chuẩn bị cho tôi " hôm đó biệt thư họ Đào bị xáo trộn hết lên,

Công ty Cố gia

" Nhi Nhi,nghe tôi nói đây,tôi đã gắn tai cậu 1 con chip nhỏ,tôi sẽ ở dưới dẫn đường cho cậu,hôm nay Cố gia và Đỗ gia sẽ gặp nhau,tốt nhất cậu nên cẩn thận "

" Cảm ơn " nói xong liền rón rén,bước vào

" Nhi Nhi,có nghe tôi nói không,đằng trước có cầu thang,cậu đi cầu thang bộ lên lầu 49 " cô nghe xong mặt mày như muốn rung chuyển

" Ca Mi,cậu có nhầm lẫn không ? từ lầu 1 lên lầu 49,cậu muốn tôi tác thờ sao ? "

" Nhi Nhi,mau đi Cố tổng đang đến "

" Oimeoi,cái tên âm hồn đó sao đến sớm vậy chứ ? "nói xong liền bỏ chạy

" Nhi Nhi,stop Cố tổng đang đi đến " Ca Mi bên kia hét lên,nhưng thôi không kịp nữa rồi,đoàn của Cố Phượng Thần đi đến,cô phanh chân lại,nhưng ôi thôi,cô ngã về phía trước hướng Cố Phượng Thần mà tới,nhưng Cố Phượng Thần lại né ra,làm cô an phận dưới nền đất

" Đào tiểu thư.. " Cẩm Hằng Vang vội đỡ cô dậy,cô chỉ đầu tóc quần áo

" Xin lỗi,tôi nhầm đường " nói xong vội lon ton chuẩn bị,Cẩm Hằng Vang nhìn bóng lưng cô,miệng nhếch lên nụ cười nhạt

" Mau lại đưa Đào tiểu thư,đến phòng thư kí của Tổng giám đốc,không cô ấy lại đi lạc " Cẩm Hằng Vang nói cô thư kí của mình,cô thư kí gật đầu rồi đi

" Hằng Vang ? kế hoạch của cậu ? " Hằng Vang chỉ cười trừ

" Haha...ha...ha...hà...tôi có việc bận tôi đi trước " nói xong vội chuẩn bị

Cô được thư kí,đưa lên tầng 49,phòng thư kí đối diện phòng Tổng giám đốc,chỉ cách nhau có 1 tấm kính trong,nhìn đồng hồ sơ

" Cô phải thuộc hết đồng hồ này trong ngày hôm nay " cô trừng lớn mắt

" Thím à ! đồng hồ này bắt tôi thuộc hết sao " Lệ Giai nghe cô gọi mình bằng thím,mặt không vui

" Thím ? Đào tiểu thư,tôi chỉ mới 40 tuổi,mong cô ngoan ngoãn xưng hô cho đúng " cô bĩu môi,thím đến thời mần kinh hay sao mà hay câu gắt thế

" Vậy không biết gọi cô bằng gì ? "

" Tôi là quản gia của Cố gia,gọi tôi là quản gia Lệ " cô ậm ừ

" Thím à....à không quản gia Lệ,bây giờ tôi phải làm gì ? "

" Đi pha cafe đi,đừng ngọt quá,Tổng giám đốc không thích ngọt "

" Vâng " cô ịu xiu rồi đi,cô đến làm thư kí chứ đâu phải làm osin ?

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

" Nghe nói, Tổng giám đốc có thư kí mới đó "

" Hừ cũng chỉ là dạng muốn leo lên giường làm Cố phu nhân thôi mà " cô ngồi trong nhà vệ sinh, nghe 2 nữ nhân nói chuyện, tức muốn học máu, nhưng phải nhịn, thấy 2 nữ nhân viên đi ra, cô mới ra ngoài

" Tôi mà thềm lên giường với, tên Thân điền nhà các người sao ? , nực cười thật đấy " nói xong xả nước rửa tay, nổi hứng tức giận xả nước mạnh hơn

" Thư kí Đào "

" Vâng ? " cô nhìn lên

" Tôi là Ngô Thuần, trưởng phòng ban marketing, đây đều là nhân viên của công ty Cổ gia " 3 nữ 1 nam

" Tôi là Đồng Vân "

" Tôi là Lỗi Á "

" Tôi là Minh Tâm " cô gạt đầu mỉm cười thân thiện

" Tôi là Đào Tổ Nhi, mong mọi người giúp đỡ " Đồng Vân nghe xong gạt đầu

" Được Đào thư kí, không bằng ma mới mời ma củ 1 châu đi nhĩ "

" Đúng đó đúng đó " mọi người đều hưởng ứng

" Ô được, 7h nha tôi phải về phòng đây, chào mọi người " nói xong rồi đi, 4 người vội chụm đầu vô

" Thấy Đào thư kí như thế nào ? " Đồng Vân nhìn 3 người còn lại hỏi

" Tạm, cô ấy cũng rất xinh đẹp nha " Ngô Thuần, 2 tay ôm mặt lắc lư nói

" Xi, tôi thấy Đào thư kí, đường đường là con gái của Thân Ô quan trưởng Đào, lại vào Cổ gia làm thư kí, chắc chắn là.... " Lỗi Á, vuốt cằm nói

" Gian tế của Đào gia, trà trộn vào Cổ gia để lấy thông tin " Minh Tâm vội chen miệng vào

" Tào lao, Đào gia là gia tộc của quân đội, Cổ gia là gia tộc của kinh tế thương trường, cướp bí mật Cổ gia, Đào gia làm được gì ? " Đồng Vân gắt gỏng nói, Minh Tâm trề môi ra

" Xi nói thật, tôi có chỗ nào không tốt, rõ tôi hơn Đào thư kí, sao Tổng giám đốc lại chọn Đào Tổ Nhi mà không phải tôi ?, ôi tức chết mất " nói xong đứng đĩnh rồi đi

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19

Cô vừa về phòng, quản gia Lê đã dăm dăm nhìn cô

" Cô làm gì lâu vậy " cô hú hồn xém rót cốc cafe

" À..à tôi đi làm quen với các nhân viên trong công ty.... "

" Đây là giờ làm việc không phải là nơi làm quen, nếu muốn làm quen về nhà hoặc tan làm " nói xong khoanh tay rồi đi, cô vò tay vô đầu

" Ôi cái bà thím đó, chắc chết mất ôi....ui ui nóng " cô tức giận, uống ly cafe bên cạnh dù đang nghỉ ngơi, làm cô phụt hết ra sàn, ôi cái lưỡi

" Ngay cả ly cafe cũng mày cũng phún tao sao ? " cô bất mãn nhìn ly cafe xịu sùi mặt

" Thư kí Đào " cô giật thót mình khi Cẩm Hằng Vang gọi

" Vâng ... " Cẩm Hằng Vang nén cười,nhìn đến nổi mặt đỏ hết lên

" À không có gì tôi vào gặp Tổng Giám Đốc "

" Vâng " cô cúi đầu chào rồi ngồi vào bàn làm việc,tắc lưỡi đọc hết sổ sách

" Phụng Thần,cô ấy cũng đáng yêu quá chứ ? " Cẩm Hằng Vang đứng cửa sổ đối diện,phòng cô nhìn cô đang say sưa làm việc

" Thích cô ta sao ? "

" Không hề,cô ấy không phải gu của tôi,tôi thích 1 cô gái yếu đuối mềm mại,chứ không phải là đội trưởng đội chiến sĩ tài năng,cô ấy khiến con tim nhỏ bé của tôi đau nhói " cô mở cửa bước vào nghe câu ấy,ngán vạ con quạ bay trên đầu

Quắc...quắc...quắc...

" Có chuyện gì " Cố Phụng Thần thấy cô ngăn người rướn mày hỏi,cô nhanh hoàn hồn

" À...Tổng Giám Đốc,hôm nay Tổng Giám Đốc có cuộc hẹn đi ăn với hôn thê của mình,Chủ tịch có nhắn mạnh qua điện thoại " thẳng chầu nghịch tử,mày mà không đi gặp Tây Nhân,tao sẽ từ mặt mày,à không mày đừng mơ mà gặp mặt ông nội của mày " cô không quên giả lại giọng tức giận của ông nội Cố Phụng Thần,làm Cẩm Hằng Vang bật cười lớn,Cố Phụng Thần mặt không ngừng co rút

" Thư kí,gì tôi mới thấy cô đáng yêu thật đó,mau mau lại đây uống trà với tôi " cô nghe xong cười tươi phẩy tay

" Tôi còn việc phải làm,không thể bồi "

" Không sao,tôi chịu trách nhiệm " cô chần chừ,nhưng mà thôi kệ,cũng ngồi xuống,Cẩm Hằng Vang rót cho cô ly trà

" Nghe nói cô là đội trưởng đội chiến sĩ tài năng,mà trong quân đội không hề có con gái,toàn con trai,vậy không biết thư kí Đào đã nhắm được mục tiêu nào chưa ? " cô nghe xong mèn phun hết trà trong miệng ra,Cố Phụng Thần ngồi trên bàn làm việc,tò mò nhưng vẫn giả ngô xem tài liệu

" Thật ra thì chưa,nói sao ta tôi chưa kiếm được ai đủ tiêu chuẩn " nói xong liền né ánh mắt thăm dò của Cẩm Hằng Vang

" Vậy mẫu người thư kí Đào thích là gì " cô nghe xong thăm rủa " *con mẹ nó đàn ông gì mà tò mò chuyện đàn bà thấy ớn,tôi thích mẫu người thể nào kệ tôi,liên quan đến tổ tông nhà anh sao ?* "

" À à...thật ra giống như Tổng Giám Đốc là được ạ " cô mỉm cười trả lời,Cẩm Hằng Vang nghe xong bĩu môi

" Giống tên Phụng Thần này sao ?,ôi cô sai lầm rồi,hắn là dạng người băng nguy cơ còn âm hơn hẳn,tôi làm bạn với hắn 20 năm tôi biết,ngay cả nói yêu con gái hắn còn chưa biết,thư kí Đào cô sai lầm rồi " Cẩm Hằng Vang thao thao bất tuyệt,vừa vỗ tay đen đét vào đùi vừa nói,cô chỉ biết cười gượng khi thấy ánh mắt đằng đằng sát khí ở sau

" À...vâng...vâng,tôi bận rồi tôi đi đây " nói xong vội chuẩn đi

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20

" Ấy,đi đâu vậy ? " Cẩm Hằng Vang thấy ớn lạnh sau lưng,quay sáng Cố Phụng Thần đã đứng cạnh cậu khi nào không hay,môi không ngừng co rút

" Thần Thần "

" Tôi bận rồi tôi đi đây " liền chuẩn đi,Cố Phụng Thần đáng sợ thật sự,Cẩm Hằng Vang chạy ra ngồi lên bàn cô chán nản

" Sao nãy cô không gọi tôi ra với,tôi sém chết đó ! " cô chỉ lắc đầu cười nhạt,sắp xếp hồ sơ

" Thư kí Đào,có người gửi hoa cho cô " cô giật mình hoa sao ? cô nhận đóa hoa hồng được gói gém kĩ lưỡng,vì tiếp xúc gần mắt cô trở nên long lanh,Cẩm Hằng Vang thấy cô vậy tưởng cô cảm động thích thú

" Ai tặng hoa cô vậy,có lẽ cô rất vui " hắt xì,cô hắt xì mạnh vô mặt Cẩm Hằng Vang,làm cậu đứng hình ngớ người

" Xin lỗi xin lỗi,tôi đem hoa đi cất " cô hít mũi,lấy tay xoa xoa lỗ mũi,dem hoa bỏ chạy,Cẩm Hằng Vang tắc lưỡi bỏ qua cho phụ nữ ngồi trên bàn chờ cô,cảnh đó đều rơi vào mắt Cố Phượng Thần

" Cô ta khóc sao ?,được người đó tặng hoa cảm động đến vậy sao ?,vậy mà nói thích tôi " Cố Phượng Thần nói xong bỗng nhiên thấy mình lạ lạ,

" Mình thích cô ta sao ?,sao thế được có lẽ hứng thú thôi " nói xong vui đầu vào làm việc,nhưng cảnh cô nhận hoa mắt long lanh làm hấn bức bối khó chịu

Cô vứt tờ hoa vào sọt rác

Hắt xì hắt xì hắt xì ôi mẹ ơi cứu con

" Cái tên Đỗ Hạo Thiên chết tiệt,sao tặng hoa hoài vậy chứ hấn bị điên sao,ôi tức chết mất " cô đánh thùm thụp vào ngực,cái mũi vì dị ứng và xưng đồ hồng như chú hề trong rạp xiếc

" Cô không sao chứ ? " cô giật mình ngược lên,1 người con trai rất đẹp trai,chỉ mặc đơn giản áo somi quần jeans,giày bắt nhưng sao lại hút hồn cô thế này ôi thần linh ơi

" Cô ơi...cô ? " cô giật mình,cười gượng xấu hổ

" À không sao không sao " thảm chửi mình,người con trai đó chỉ mỉm cười nhẹ rồi rời đi,tìm cô,chết nó đập nhanh quá

" Không được,không được,mục tiêu mình là Cố Phượng Thần,không phải hấn ta,đúng vậy.. " cô gồng lên nói,ôi thôi không được rồi

" Ôi anh ấy đẹp trai quá " cô như người mất hồn trở về phòng,về phòng Cẩm Hằng Vang vẫn còn ngồi đó,nhưng sao mặt lại đăm chiêu đến đáng sợ như vậy ?

" Cẩm Hằng Vang ? " cô lay lay vai của Cẩm Hằng Vang, Cẩm Hằng Vang giật mình

" Thư kí Đào ? "

" Vâng ? Anh bị sao vậy ? "

" À không sao,tôi bận rồi tôi đi trước đây " nói xong liền rời đi,cô nghiêng đầu khó hiểu,rồi cũng tự thờ dài làm tiếp công việc

" Anh về đây làm gì " Cố Phượng Thần nhìn người con trai trước mặt

" Tất nhiên là về xem em trai tôi sống như thế nào rồi " Cố Phượng Thần không trả lời,chi hừ nhẹ nhìn người con trai rồi nhìn đăm tài liệu,quyết định giải quyết mặc kệ cho người con trai tung ý

" Tổng Giám Đốc Cố Phượng Thần, xem nào,xem em trai tôi đã làm gì nè,thật đáng ngưỡng mộ nha "

" Cố Phượng Vũ,rốt cuộc anh về có mục đích gì ? " Cố Phượng Thần không vui vì sự xuất hiện của Cố Phượng Vũ

" Không có gì,chỉ là xem xem,em sống như thế nào thôi " Cố Phượng Thần luôn ganh ghét Cố Phượng Vũ vì anh được mẹ yêu thương,lúc bame 2 người ly dị,mẹ anh đã mang Cố Phượng Vũ đi,để lại anh bị người cha không tình người đánh đập,đường như anh không có tuổi thơ,tuổi thơ anh tràn ngập màu đen tối,với người cha giận đánh đập

" Cố Phượng Vũ,nếu anh không muốn có án mạng mau rời khỏi đây " Cố Phượng Thần,tức giận đập bàn rít lên từng chữ,Cố Phượng Vũ đứng đứng không sợ hãi,ngồi vào ghế chân trái khoác lên chân phải

" Haha,đúng là mẹ không sai khi đem tôi đi,nếu mẹ không đem tôi đi,chắc tôi sớm bị người cha tàn bạo đó đánh cho thừa sống thiếu chết rồi,nhưng may sao,mẹ dẫn đi là tôi chứ không phải em " nói xong bật cười man rợ,Cố Phượng Thần dường như đã đạt đỉnh điểm,gân tay cuộm cuộm dừng đột nổi lên

" Cố Phượng Vũ " Cố Phượng Thần rít lên từng chữ ,cô đứng ngoài nghe hết,mở cửa bước vào

" Tổng Giám Đốc,Chủ tịch gọi đến "

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21

Cố Phượng Thần nhìn cô,cô đứng đưng không thèm để ý,Cố Phượng Thần tức giận phất áo rời đi,Cố Phượng Vũ thú dị nhìn cô

" Cô là thư kí của em trai tôi ? "

" Vâng,xin lỗi không còn chuyện tôi xin phép " cô vỗ ngực trai đẹp rồi,cô lại thương xót cho Cố Phượng Thần quá !

" Này cô lừa em trai tôi,là ông nội gọi để hấn không đánh tôi sao " không đánh anh ? có điên tôi mới làm vậy

" Tôi không hiểu anh đang nói gì ? " Cố Phượng Vũ chỉ đút tay vô túi quần bước sát lại cô,cúi sát đầu vô mặt cô

" Cô muốn gì ở tôi " cô nghe xong chỉ hừ lạnh,chân nhón lên,tạo nên 1 tình thế ái muội

" Tôi chỉ muốn giúp boss tôi,tôi sợ boss tôi sẽ gây ra án mạng,tôi sẽ mất 1 soái ca để ngắm,anh bớt ảo tưởng hộ tôi,anh mãi không bao giờ bằng boss " nói xong chỉnh quần áo hếch mũi rồi đi,Cố Phượng Vũ nghe xong không tức giận,đưa tay xoa cằm

" Thú vị thật ! " nói xong rời khỏi công ty Cố gia

Cô thấy anh trầm ngâm đứng bên cửa sổ sát đất nhìn ra thành phố ngoài,tay bị thương vì đập bàn không ngừng rỉ máu,anh không đau sao nhưng sao tim cô đau ?

" Tổng Giám Đốc,để tôi băng vết thương cho anh " Cố Phượng Thần không trả lời,cô đành quá phận tự làm thôi,5 phút cô chưa băng xong cái tay

" Sao ta ? này vô đây,không không sai rồi,đây đây " vận lộn 15 phút cô cũng băng xong cái tay,còn khuyến mãi thêm cái nơ nhỏ làm miệng Cố Phượng Thần không ngừng co rút,vết thương chỉ 2cm cô băng như bị trúng đạn cầm máu để vô bệnh viện,nhìn đám bụi nhùi to lớn,không khỏi ho khan

" Thư kí Đào,tôi nghĩ cô nên đi học lại cách băng bó vết thương " cô nghe xong tím mặt

" Dạ,cảm ơn Tổng Giám Đốc quá khen,tôi cũng biết mình băng giỏi " cô giả ngại theo kiểu trình nữ đi tìm chồng,Cố Phượng Thần đen mặt,anh khen cô hồi nào ? anh đang chê mà nhìn cô lắc lư ngại ngùng là sao,nhìn cô anh không khỏi nhếch lên nụ cười nhạt

" Ý Tổng Giám Đốc cười rồi nè,ôi không phí công mà...Tổng Giám Đốc hôm nay tôi nghĩ sớm được không " Cố Phượng Thần tắt ngấm nụ cười,cô nghĩ sớm để đi chơi với người tặng hoa lúc nãy sao ? sao lại khó chịu nhỉ ? có là gì của nhau đâu ?

" Được ' cô nhận xong câu trả lời,cảm ơn riu rít rồi chạy đi,Cố Phượng Thần nhìn băng của cô rồi mỉm cười,nhưng chợt nhận ra mình cười sao ? bao nhiêu năm rồi mình chưa cười ?

" Hôm nay chúng ta sẽ ăn thịt nướng chứ nhỉ ? " cô tí tùng nhìn Ngô Thuần,nghĩ đến thịt nướng với bia cô chẹp chẹp ...

" Bây giờ đang mùa đông ăn thịt nướng là hết xảy " Minh Tâm người ở đây hồn bay theo thịt nướng,làm cả đám bật cười

" Mọi người đi ăn thịt nướng sao,tôi cũng tính đi hay đi chung đi,tôi khao " 1 giọng nam tính vang lên

" Đại thiếu gia " mọi người đều cúi đầu chào,trừ cô cô nghiêng răng nghiêng lợi tránh vô dưa bắp vô sầu riêng mà,tránh được Cố Phượng Thần,lại gắp tên âm hồn Cố Phượng Vũ

" Đại thiếu gia,ngài bận mà nên chúng tôi không dám mời,chúng tôi cũng chỉ là nhân viên bình thường không đi nhà hàng sang trọng,Đại thiếu gia tốt nhất... " Đồng Vân đang định nói tiếp Lỗi Á đã sen vào

" Nếu Đại thiếu gia,có nhã hứng thì đi cũng được hi hi " Lỗi Á vừa nói xong hàng vạn con mắt tia sét vào cô nai ngậy thơ,Đồng Vân tức ối máu ngất eo Lỗi Á làm cô nằng hết lên đau đớn ,Minh Tâm chỉ cười trừ

" Taxi đến rồi,chúng ta đi thôi " Cố Phượng Vũ chỉ mỉm cười ngồi lên theo,cô đứng ngoài muốn đập đầu vào cột điện chết cho xong

" Ôi trời giết tôi đi,Đại thiếu gia căm thù Boss tôi vốn không ưa,đi ăn với hấn tôi chết cho xong " Đồng Vân cũng không khác gì cô

Dô

" Chủ quán thêm 1 lẩu cay thật cay vào "

" 10 đĩa tôm ra đây "

" Thôi một quá,đem hết món ngon ra đây " cô vừa uống bia vừa nói,Ngô Thuận ngồi bên cạnh cô huych vào tay cô

" Thư kí Đào gọi nhiều,sao chúng ta ăn hết ? "

" Không ăn hết mang về,Lỗi Á cô uống gì "

" Cho em 1 cốc sữa tươi " Lỗi Á vừa nói xong,mọi người chỉ thấy con quạ bay xung quanh quắc quắc....quắc...,ông chủ nghe xong tức tối

" Quán nhậu mà đòi sữa tươi là sao,muốn uống sữa tươi ra ngoài chợ mà mua " Lỗi Á ngây nguwoif vì không hiểu tại sao mình bị chửi,Minh Tâm vội phẩy tay

" Ông chủ bớt giận,cô ấy nói lộn bia tươi thành sữa tươi " ông chủ quán nghe xong gật đầu bớt giận vào trong,cô vừa uống bia vừa suy nghĩ,công ty hầu như 50% theo Cố Phụng Thần,50% theo Cố Phụng Vũ,ở đây đều theo Cố Phụng Thần,chỉ có Lỗi Á nai tơ không biết gì,cô bấm điện thoại nhắn tin cho ai đó,trong phút chốc nhanh hòa nhập,ăn nhậu nó say cô loạng choạng được Đồng Văn đỡ

" Chúng ta đi dạo cho thoáng đi " cô vội nảy ý,mọi người đều hưởng ứng,cô thì thắm vào tai Đồng Văn

" Đây đi đến con hẻm phía trước,có chuyện hay coi đó " nói xong giả bộ lắc lư xin,Đồng Văn hơi thắc mắc nhưng không hỏi,Đồng Văn theo lời cô vào hẻm,mới vừa vào đầu ra xuất hiện 10 tên xăm trổ đầy người,mặt mày hung tợn,cô nhếch môi lên nhìn Cố Phụng Vũ,nhưng sao hán không sợ hãi như thế này ? Ngô Thuận cầm cái cây vuốt nước miếng ừng ực,hùng hổ đưa cây cho Cố Phụng Vũ

" Đại thiếu gia,chăm sự vào cậu " nói xong vội nấp sau lưng Minh Tâm,Minh Tâm ngà ngà say trẻ môi

" Đàn ông gì mà nhát cáy " cô rời khỏi Đồng Văn đứng cạnh Cố Phụng Vũ lớn giọng

" Đứng đó đàn ông gì mà,Ngô Thuận cậu chỉ biết chăm sự vào Cố Phụng Vũ cậu có là đàn ông không hã ?,thôi chăm sự vào anh đó Cố Phụng Vũ,chúng tôi cũng sợ lắm " nói xong liền kéo Minh Tâm,Lỗi Á,Đồng Văn,Ngô Thuận bỏ chạy,mặc kệ Cố Phụng Vũ đơ người ở đấy

" Đứng cô rất hảo khí...ủa người đâu " Cố Phụng Vũ nhìn xung quanh,người đâu ? nhìn đám xã hội đen trước mặt sợ hãi

" Ta không sợ các người á " Cố Phụng Vũ bị đánh 1 trận tơi bời,Cố Phụng Vũ đi với mẹ qua Mỹ chỉ là học và học,không luyện tập võ như Cố Phụng Thần,cô thừa biết truyện đó nên đã gọi vài người quen trong quân đội xử hán

Nhìn Cố Phụng Vũ nằm trong bệnh viện,cô búng tay

" Bơ phet " (perfect)

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

" Ôi cháu tôi " cô đen mặt nhìn người vừa bước vào,Chủ tịch ?

" Cô là ai " Cố Phụng Lữ nhìn cô,đăm chiêu,cái cây gậy chống đi cộp cộp trên nền làm cô muốn rụng tim ra ngoài

" Chủ tịch,tôi là người đưa Đại thiếu gia vào bệnh viện " Cố Phụng Lữ,cốc mạnh cái gậy xuống nền nhà,làm cô đứng im như pho tượng

" Cháu tôi bị sao mà ra nông nổi này ? " cô nghe mong,gãi nhẹ mặt mình

" À thật ra cũng không có gì lớn... " cô chưa nói hết đã bị cái cây của,Cố Phụng Lữ chỉ vào mặt,

" Thế này mà không sao ? , nó nằm liệt trên giường như thế này mà kêu không bị sao ? " Cố Phụng Lữ vừa nói,vừa chọt chọt cái gậy chống vào mặt cô,làm cô muốn bẻ gãy cái cây,nhưng nhìn lại thấy Cố Phụng Vũ đang nằm nhắm mắt trên giường,lòng bứt rứt có lỗi

" Chủ tịch tôi sẽ chăm sóc Đại thiếu gia,khi Đại thiếu gia khỏi " Cố Phụng Lữ nghe xong hạ cây xuống,không tin hỏi lại

" Chắc chứ ? "

" Dạ chắc " cô chắc nịch trả lời,Cố Phụng Lữ mới thờ phào nhẹ nhõm

" Vậy tôi nhờ cô,tôi về đây " nói xong được 1 người áo đen đỡ về

Ting...Ting...Ting

" Alo ? "

" Nhi Nhi,cậu đang ở đâu ? "

" Tôi đang ở bệnh viện,sao vậy ? "

" Quan Trưởng Đào gọi cậu,hình như có gì gấp thì phải " cô nhủ mày,gấp ? chuyện gì sao ?

" Cậu đến bệnh viện đón tôi " nói xong cúp máy,nhủ mày có chuyện gì sao ?

Biệt thự Đào gia

" Cha,có chuyện gì sao ? " Đào Thẩm thấy cô,gật đầu gấp tờ báo lại

" Con cho người đánh Cỗ Phụng Vũ ? " cô nghe cha mình nói xong gượng gượng muốn trốn

" Cha,tại hấn đáng ghét quá thiiii " cô lắc lư lại cha mình,làm nũng

" Cha,hôm nay con thèm thịt nướng quá,à thèm luôn cả.... "

" Thịt cha nè ăn đi,thịt nướng thịt nướng,suốt ngày thịt nướng,con bị ngien thịt nướng hay sao hã " nói xong tức giận bỏ đi,cô bữu môi phụng phịu ngồi lên sofa

" Cái bụng lại đánh trống rồi " cô xụi lơ nằm xuống nền nhà,nghĩ đến thịt nướng nước miếng không ngừng chảy

Cô rón rén đến công ty Cổ gia,ôi may là Cỗ Phụng Thần chưa đến,thở phào nhẹ nhõm ngồi xuống ghế,giật mình khi nghe thấy 1 người chui ra từ gầm nói bên tai cô

" Ba má ơi hú hồn " cô giật mình dựng ngược lên,Cầm Hằng Vang với 2 con mắt thâm đờ dẫn nhìn cô,đưa tay lên miệng

" Suyt suyt,tôi là Hằng Vang " cô nghe xong vuốt tim,ước mơ của cô giờ muốn đơ cái chân lên đập thẳng vào mặt Cầm Hằng Vang,nhưng có chuyện gì đây ? sao hấn lại nằm duvois gầm bàn của cô ?

" Anh làm gì dưới đây ? anh muốn hù chết tôi sao " Cầm Hằng Vang tựa đầu vào bàn gỗ

" Tổ Nhi,cô giúp tôi đến biệt thự Cổ gia,hôm qua Phụng Thần uống rất nhiều,không cho ai lại gần,người còn sốt rất cao " cô nghe xong vội chạy đi,cô vừa chạy đi Cầm Hằng Vang búng tay

" Biết ngay 2 người này có vấn đề mà ? thư kí Đào thích Phụng Thần sao ? "

Biệt thự Cổ gia

Cô giật mình,mình lo cho anh ta sao ?,sao lại rối rít lên thế này ? mình bị điên sao ? sao dạo này cảm xúc không thể làm theo lời mình thế này

" Thư kí Đào ? " quản gia Lê nhìn cô,thắc mắc tại sao cô ở đây

" À quản gia Lê,Cầm Hằng Vang bảo tôi đến xem Tổng giám đốc " quản gia Lê nghe xong không nghi ngờ ậm ừ,mở cửa cho cô vào

" Phòng tổng giám đốc,đi thẳng lên phòng đây cuối "

" Vâng "cô hơi chần chừ đi lên,nhưng đã đến rồi,tự an ủi bản thân đi lên

Cốc cốc cốc,cô gõ cửa không ai trả lời,hơi nghiêng đầu thắc mắc,vặn đầu cửa bước vào,nghe tiếng thờ dốc trên giường,giật mình khi thấy Cỗ Phụng Thần nằm trên giường người toát đầy mồ hôi

" Tổng giám đốc,Tổng giám đốc ? " cô lay lay Cỗ Phụng Thần,tay cô chạm đến trán của Cỗ Phụng Thần chợt khựng lại,sao nóng thế này ?

" Tổng giám đốc đợi tôi xú " cô định quay đi,cánh tay bị bàn tay mạnh mẽ nào đó kéo lại

"Đừng đi làm ơn " Cố Phượng Thần khó khăn nói,cô nhìn tay mình đang bị anh cầm,gỡ nhẹ ra

" Tổng giám đốc,tôi đi lấy nước ấm cho anh,nhanh thôi " nói xong bước xuống nhà

" Quản gia Lệ,Tổng giám đốc bị sốt rất cao,chuẩn bị nước ấm cho tôi,à nấu cháo luôn nhé " Quản gia Lệ nhìn cô đăm đăm

" Thư kí Đào,tôi không biết nấu cháo " cô như đứng hình,người phụ nữ quyền lực,điều hành biệt thự Cố gia,không biết nấu cháo ?

" Quản gia Lệ,tôi không rành giỡn,mau đi nấu cháo đi " quản gia Lệ,mặt đã nghiêm nay còn nghiêm hơn

" Tôi nói rồi,Tổng giám đốc chỉ ăn ngoài,không ăn nhà nên những người ở đây đều không biết nấu ăn " cô đứng hình tập 2,cả biệt thự Cố gia đều không biết nấu ăn ?

" Tôi nấu " quản gia Lệ chỉ gạt đầu không cảm xúc,làm cô muốn ói máu

Cô dù gì cũng đã là vợ của người ta,nấu ăn cô cũng chỉ biết vài món,thôi nấu đại vậy

" Ý tên Đại thiếu gia chắc cũng chưa ăn gì,thôi nấu cùng luôn " cô đành cầm lặng nấu

" Xong nhiệm vụ này,phải kêu Tổng giám đốc tăng lương mới được,bản tiểu thư đích thân nấu cháo,chắc chắn phải lương trên 200 triệu à không 500 triệu, " cô vừa nấu vừa nói 1 mình

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23

Cô bỏ cháo vào tô,thờ dài cuối cùng cũng xong,đem lên phòng Cố Phượng Thần,Cố Phượng Thần vẫn còn đang ngủ,cô vắt khăn lau người cho anh,giờ mới để ý body tên hôn đạn này đẹp quá chứ,Đào Tố Nhi bình tĩnh tại sao mày lại không có tiền đồ vậy chứ....chep chep mà công nhận body đẹp thật,cô thầm suy nghĩ,lau người xong,mới để ý trên bàn có 1 tấm hình,cô thắc mắc bước lại cầm lên xem,là 1 cô bé 4 tuổi mặc chiếc váy màu vạt nhạt,buộc tóc 2 bên,trong đầu cô như dài phim ủa về xoắn vào trí nhớ cô

" Cho anh 2 cái bánh bao nè " 1 cô bé 4 tuổi đưa cho 1 cậu bé người đầy vết thương ru các cầm cầm chỉ khoảng 5-6 tuổi,nhưng sao gương mặt cậu bé đó cô lại không nhìn thấy, cô nhìn thêm bỗng giật mình kéo cô về thực tại

" Cô làm gì vậy ? " cô giật mình,cái khung ảnh rớt tan nát,Cố Phượng Thần tối sầm mặt mày thật đáng sợ,cô sợ hãi

" Xin lỗi,tôi sẽ mua đèn cho anh " nói xong cúi xuống lượm những mảnh vỡ,nhưng đang lượm Cố Phượng Thần bước lại xô cô ra

" Thư kí Đào,cô nên nhớ cô chỉ là thư kí,đừng cố gắng đi xa mối quan hệ này " cô nghe xong liền hiểu,grọng dậy

" Cảm ơn Tổng giám đốc nhắc nhở,tôi xin phép " nói xong cúi chào rồi đi,Cố Phượng Thần cảm tấm ảnh

" Cô ấy giống em,nhưng rất tiếc cô ấy không phải em " rồi thờ dài,đập vào mắt anh tô cháo ngi ngút khói nằm trên bàn,lòng bỗng chột dạ,thì ra cô đến chăm cho mình,này là mình làm vậy có quá đáng không ? Cô bật khóc chạy xuống,quản gia Lệ thấy cô khóc liền hỏi

" Thư kí Đào có chuyện gì ? "

" Không có gì tôi bận rồi " nói xong vút chạy ra ngoài,vẫy 1 chiếc taxi

" Đưa tôi đến bệnh viện Trung Tâm " cô chùi nước mắt,hít sâu thở đều,bước vào bệnh viện

" Anh thích cô ta hay sao ? Theo em biết anh có thể xử lý đám tép riu đó mà ? "

" Đồng Phuong,lần này cậu đã sai,thích ? Không hề chỉ là thấy cô ta có giá trị lợi dụng thôi " nói xong nhếch lên nụ cười nhạt,cách cửa chợt mở ra

" Chủ tịch,anh nghỉ ngơi,em xin phép " nói xong rồi đi,Cố Phượng Lữ ngồi lên ghế khách khách cười

" Ông giúp con,khiến cô bé đó chăm sóc con,đúng là khổ nhục kế bao giờ cũng hiệu quả " Cố Phụng Vũ chỉ đưa ky lên miệng nhấp ngụm trà

" Ông nội,đã điều tra những người đó là ai chưa ? "

" Chưa được,như những người đó không tồn tại trên thế giới vậy," Cố Phụng Vũ dăm chiêu

" Ông nội,cũng không biết thế lực đằng sau là ai sao ? " Cố Phụng Lữ chỉ chán nản lắc đầu

Cô đứng ngoài nghe hết mọi chuyện,thì ra cô bị lừa,hay thật,giờ cô cũng đủ thảm hại đi !

" Chủ tịch " cô mở toang cửa bước vào,Cố Phụng Lữ hoảng hốt nhìn cô,Cố Phụng Vũ thấy cô không nao núng

" Cô đến rồi "

" Ân đã đến "

" Cô đã nghe thấy gì ? " Cố Phụng Lữ chống gậy nhìn cô,mong cô không nghe gì cả

" Không ! Không nghe thấy gì cả " Cố Phụng Lữ thờ phào nhẹ nhõm,Cố Phụng Vũ dập tắt nghi ngờ,cô chỉ đứng đưng như không liên quan đến mình

" Bây giờ,y tá Giang sẽ chăm sóc Đại thiếu gia " y tá Giang mặc đồ đồng phục bước vào lễ phép cúi chào

" Cô nói,cô sẽ chăm sóc cháu tôi sao ? " Cố Phụng Lữ nhìn cô

" Tôi nói tôi chăm sóc,nhưng không nói sẽ 24/24 y tá Giang khi có việc gấp,sẽ gọi tôi sẽ đến ngay,vì tôi rất bận " nói xong cúi chào dứt tay vào túi áo rồi đi

" Cô ta thật kiêu ngạo " Cố Phụng Lữ tức giận ngồi xuống,Cố Phụng Vũ chỉ mỉm cười thích thú,như mới xem 1 kịch hay

" Ca Mi,uống " cô ngồi trong phòng,thầy vô bia rượu,cô như con ma men ngồi trong góc nóc rượu,Ca Mi chỉ biết thờ dài uống theo

" Cái tên Hồn đan đó dám chửi tôi chứ ? , tôi vì hấn mà nấu cháo,chỉ vì 1 khung hình mà hấn nặng nề với tôi....hức...hức " cô vừa uống vừa khóc lóc

" Cậu thích hấn hay sao,mà lại đa sầu đa cảm như thế này " cô kẹp chai rượu vào nách loạng choạng bước đi

" Không hề,tôi sẽ không thích cái tên mặt lạnh đó " nói xong liền nốc rượu,rồi nằm chèm bẹp trên sàn nhà,Ca Mi chỉ biết thờ dài nhìn đồng hồ 10 giờ tối,uống đã tận 3 tiếng rồi ! Ca Mi đành đỡ cô lên giường,suồng nhà nấu canh giải rượu,bước lên đã không thấy người đâu,vội chạy xuống nhà

" Đào Tố Nhi đâu ? " người làm vội tán loạn đi tìm,không ai để ý cô đã cạy 2 chai rượu 2 bên nách ra đường

" Con chim non...ừ hớ hớ quên lời rồi không thuộc " cô mơ màng hát,rồi nhảy tung tung

" Mở cửa...mở cửa nhanh lên " cô đập cửa rầm rầm,Cố Phụng Thần đã cho người làm nghỉ sớm,chỉ còn anh ở trong biệt thự,đứng trên cao thấy con ma men cô,miệng thâm rứa *cô gái này bị điên sao,11 giờ ra đường ăn mặc say sấn,cô ta muốn chết ?*

" Tên hồn đan,mở cửa cho tôi,không tôi phá cửa vào đó " nói xong vurun chân lên

" Ý cái công này cao quá ! Chân bồng tiểu thư không với được " bỗng nhiên cánh cửa mở ra,chân cô xoạc ra 2 bên,đầu đến chảy nước mắt,cô ôm chai rượu,ngồi 1 góc

" Tên hồn đan,anh ra rồi hí hí " Cố Phụng Thần nhìn con ma men không khỏi đau đầu

Ụạ

Cố Phụng Thần đứng hình,cô ới lên người anh,mùi rượu bia nồng nặc khiến mũi khó chịu,tay xiết nắm đấm

" Đào Tố Nhiiiiiii " Cố Phụng Thần gầm lên giữa đêm thanh vắng

Cô đã say ngủ trên giường,anh vồn vện quán 1 chiếc khăn quanh che chỗ cần che,nhấp nhẹ rượu vang đỏ sóng sánh trong ly,nhìn ra thành phố về đêm

Cô ngoan ngoãn ngủ,miệng đôi lúc chép chép

" Thịt nướng ... "

" Tên hỗn đạn bản tiểu thư ghét anh " những câu nói đều lọt vào tai Cố Phượng Thần, Cố Phượng Thần muốn bước lại bóp chết cô, nhưng dừng lại khi nghe cô nói

" Cố Phượng Thần, xin lỗi tôi làm hư đồ của anh Rất xin lỗi " Cố Phượng Thần môi cong lên nụ cười nhẹ, ngồi xuống cạnh cô, tay vén tóc mai lòa xòa trước mặt, đầy ôn nhu

" Cố Phượng Thần, anh bị bê đê sao ? Tại sao anh chưa cô vợ ? Nghe bảo anh lên không được hahaha " cô bật cười, tay ngoáy ngoáy lỗ mũi, Cố Phượng Thần cố kiềm chế để không đánh cô

" Cố Phượng Thần... hình như tôi thích anh rồi ! " Cố Phượng Thần chợt đứng hình nhìn cô

" Thích tôi ? "

" Ân, hình như vậy đấy ! Tôi mệt quá tôi ngủ đây " nãy giờ cô nói mớ sao ? Hay cô mơ ?

Bạn đang đọc truyện *Chào Boss! Em Đến Nộp Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.